

ADVENTISTIČKA MISIJA za mlade i odrasle

2017 • DRUGO TROMESEČJE • ZAPADNO CENTRALNA AFRIČKA DIVIZIJA

Sadržaj

Na prednjoj korici časopisa: Sreća (ime devojčice) dolazi u adventističku crkvu u Librvilu u Gabonu. Deo darova trinaeste subote biće upotrebljen da se izgradi srednja škola u njenoj zemlji.

GABON

- 4 Neka budu dvoje / April 1
- 6 Molitva majke / April 8
- 8 Leovo nasleđe, deo 1 / April 15
- 10 Leovo nasleđe, deo 2 / April 22
- 12 Džojsino iznenađenje / April 29
- 14 Škola koja leči / Maj 6
- 16 Glas u tami / Maj 13

- 20 Više od igre, deo 2 / Maj 27
- 22 Moj san / Jun 3
- 24 Jedino mesto na kome treba biti / Jun 10
- 26 Moj mali brat / Jun 17

IZVORI

- 28 Program 13 subote
- 30 Gde odlaze moja misionska darovanja?
- 31 Izvori
- 32 Mape

NIGERIJA

- 18 Više od igre, deo 1 / Maj 20

T = Priče koje mogu posebno da intresuju tinejdžere

Vaša darovanja na delu

U prvom tromesečju 2015 godine, misionski darovi Trinaeste subote za Severno Američku Diviziju (SAD) bili su upotrebljeni da se izgrade kupatila sa tuševima i toalet kabinama u adventističkom misionskom kampu Polaris, blizu Dilingema na Aljasci u SAD-u. Hvala vam!

© 2017 General Conference of
Seventh-day Adventists® • All rights reserved
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
800.648.5824 • AdventistMission.org

Dragi vođo Subotne Škole,

Ovog tromesečja predstavićemo vam Zapadno Centralnu Afričku Diviziju (ZCAD) koja obuhvata sledeće države: Benin, Burkina Faso, Kapo Verde, Kamerun, CAR, Čad, Kongo, Obalu Slonovače, Ekvatorijalnu Gvineju, Gabon, Gambiju, Ganu, Gvineju Bisau, Liberiju, Mali, Mauritaniju, Niger, Nigeriju, Senegal, Siera Leone i Togo.

U ovoj diviziji živi više od 399 miliona ljudi, od kojih je 683,318 adventista.

Projekti darovanja 13 subote biće upotrebljeni da se izgradi nova srednja škola u Fransvilu u Gabonu u kome trenutno postoje samo jedna osnovna i jedna srednja škola. Darovanja će biti takođe upotrebljena za izgradnju višenamenskog centra pri Babkok univerzitetu u Nigeriji, gde stotine mladih nemaju prostor u kome bi proslavljali Boga i organizovali svoje programe.

U obe navedene države, 62% populacije je ispod 25 godina starosti, što čini da je adventističko vaspitanje misija top prioriteta.

Ono što me je najviše taklo dok sam prikupljala ove priče jeste da uvidim koliko su ta deca celim svojim bićima uključena u misiju, shvatajući da ako su deo adventističke crkve, onda su i deo njene misije da dosegnu druge ljude.

Mogućnosti

Darovi 13 subote ovog tromesečja ići će za:

- Izgradnju nove adventističke srednje škole u Fransvilu u Gabonu.
- Izgradnju višenamenskog centra pri Babkok univerzitetu u Nigeriji.

Ovakvo shvatanje uključivanja svih vernika u misionstvo, predstavlja inicijativu koja ohrabruje svakog adventistu, bilo da je mlađ ili star, da bude aktivno uključen u dosezanju drugih ljudi u Isusovo ime.

Vaš subotni razred i vi možete takođe uživati u pričama, muzičkim tačkama i drugim informacijama koje možete dobiti o ZCAD-u na našem adventističkom misionskom DVD-u.

Ako želite da presnimite materijal sa DVD-a idite na:

<http://www.subotnaskola.org/mladi-i-odrasli/adventisticka-misija-video/>.

Možete nas takođe pratiti na engleskom jeziku preko fejsbuka:

www.facebook.com/missionquarterlies/.

Hvala vam još jednom, za vašu posvećenost misiji hrišćanske adventističke crkve i što pomažete ljudima oko vas, hrabreći ih da istraju na Isusovom putu i što učestvujete i podržavate misionsko delo u crkvi, putem vaših darovanja i prinosa.

DODATNE INFORMACIJE I AKTIVNOSTI

U odeljku IZVORI, možete naći nekoliko vebajtova koji vam mogu pomoći, kao i dodatni material za vase misionske prezentacije.

Hvala vam što pomažete da se članovi vašeg subotnog razreda upoznaju sa svojom duhovnom braćom i sestrama širom sveta, i što ih ohrabrujete da učestvuju u misionstvu crkve putem svojih darovanja. Od srca vam želim obilje Božijih blagoslova!

Laurie Falvo

Lauri Falvo
Urednik časopisa.

Neka budu dvoje!

Zaista smo uzbudeni što će jedan od projekata darova trinaeste subote potpomognuti naše misionsko delovanje u Gabonu.

Zovem se Džordž Medu Eji i ja sam predsednik misije hrišćanske adventističke crkve u Gabonu. Misija koja obuhvata naše kuće u kampusu, jednu zgradu u kojoj se nalaze kancelarije, osnovnu školu, srednju školu, ambulantu i crkvu, nalazi se u našem glavnom gradu Librvilu.

Darovi trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljeni da se izgradi još jedna srednja škola u gradu Fransvil, koji se nalazi na nekih 500 km od Librvila. Ova obrazovna ustanova nam je hitno potrebna, jer adventna poruka u ovoj zemlji, širi se posredstvom naših misionskih škola.

Da li možete da zamislite izazove sa kojima se suočavamo, pokušavajući da dopremo do gabonaca, sa samo jednom

GABON | 1. april

Pastor Medu Eji

osnovnom i jednom srednjom školom u našoj državi. Ova nova škola pomoći će nam da širimo adventnu poruku na mnoge neadventističke učenike, kao i njihove porodice, i da izgradimo čvrsto uporište adventističke crkve, kako u sadašnjosti, tako i za budućnost Gabona.

Dosegnuti do neadventističkih učenika

Naša srednja škola u Librvilu je prava misionska škola. Oko 70% učenika potiče iz neadventističkih porodica, a neki među njima čak nisu ni hrišćani. Međutim, škola je mala, i ne može da primi sve zainteresovane učenike. Trenutno, možemo da primimo samo 120 učenika. Naša osnovna škola je veća, i u njoj 300 učenika mogu sticati svoje obrazovanje. Međutim, imamo problem, kada dođe vreme da pređu iz osnovne u srednju školu, primorani smo mnogu decu da odbijamo. To znači, da će morati da pohađaju državnu ili privatnu školu, gde je subota, obični obavezni školski dan.

Mnogi učenici koje odbijamo, predali su svoje živote Isusu, izabravši da svetuju Njegov dan odmora. Pitaju, "Zašto se trudimo da postanemo adventisti, ako ne možemo da ostanemo verni svojim ubednjima? Razmišljajući o adventizmu, kada završimo sa obrazovanjem."

Ovakve izjave slamaju naša srca, jer smo svesni da su deca mnogo prijemčivija za širenje jevanđelja od odraslih, a kasnije ćemo mnogo teže uspeti da dopremo do njih.

Nažalost, ovi osnovci nisu jedini koje moramo zbog nedostatka prostora da odbijamo. Mnoge neadventističke porodice u Librvilu vrednuju kvalitet našeg obrazovanja. Dovode nam svoju decu, govoreći, "Poveravamo ih vama, jer znamo da ste hrišćani, koji će im pružiti dobro obrazovanje, da bi postali dobri građani ove države."

Zamislite ovu situaciju. Ljudi dolaze kod nas da prime jevanđelje, a mi ih odbijamo. Na ovaj način, gubimo mogućnost da dopremo u isusovi ime ne samo do dece, već i njihovih roditelja.

Dosegnuti do lokalne sredine

Mi pridajemo veliki značaj misionskom delovanju naše srednje škole, i organizujemo mnoge programe, u kojima angažujemo učenike. Ovi mladi ljudi puni snage, želje da služe Bogu, predstavljaju klučni deo našeg misionstva. Oni pomažu bolesnima koji dolaze u našu ambulantu, hrabre usamljene, žalosne i depresivne. Mole se sa ljudima, govore im o Isusu, distribuiraju hranu i odeću. Naša crkva raste, zato što se ovi mladi ljudi kreću među ljudima, zadovoljavajući njihove potrebe.

Izgraditi čvrstu crkvu za budućnost

U Gabonu imamo 3,041 vernika od kojih je 80% učenika i studenata. Većina ovih mladih ljudi, osim onih koji žive u Librvilu, nemaju izbora, nego su primorani da pohađaju neadventističke škole, u kojima se suočavaju sa mnogobrojnim pritiscima, uključujući i obavezno pohađanje škole subotom.

Misionske informacije

- 62% populacije Gabona je ispod 25 godina starosti, što čini da bude idealan fokus adventističke misije, posredstvom obrazovanja.
- 1975 godine otpočeo je adventistički rad u Gabonu, kada je misija Ekvatorijalne Afričke Unije (danas misija Centralno Afričke Unije) poslala literarnog evangelistu Rejmonda Ondua i njegovu suprugu.
- 1976 godine Generalna Konferencija hrišćanske adventističke crkve poslala je Danijela Kordasa u Gabon, gde je osnovao crkvu i otpočeo rad u glavnom gradu ove države.
- Misija Gabona je organizovana 1978 godine.

Naše iskustvo nam govori da mnogi učenici skrenu sa puta vere, kada pohađaju neadventističke škole. Mi treba da im obezbedimo uslove u kojima bi proslavljali Boga subotom i bili u zajednici sa svojom duhovnom porodicom.

Neprocenjiv podsticaj

Imati dve srednje škole daće našoj misiji u Gabonu neprocenjivi podsticaj. Nova školska zgrada moći će da primi oko 450 učenika, međutim, naš cilj je da na kraju sagradimo spavaonice za 900 učenika, tako da naša škola postane internatskog tipa, da bismo mogli da primamo učenike iz celog Gabona. Kada ti učenici budu odlazili svojim domovima za vreme trajanja raspusta, oni će sa sobom nositi adventnu poruku ljubavi.

Molimo vas da pružite podršku prilažeći svoje velikodušne darove, da bismo mogli da pomognemo ljudima u Gabonu da upoznaju Isusa i da budu spremni za Njegov skorašnji ponovni dolazak.

GABON | 8. april

Molitva majke

Mišel Natali

Bila sam veoma tužna i razočarana kada sam saznaла da moja kćerka Huana više nije mogla da pohađa našu adventističku srednju školu u Gabonu. Misija HAC-a u Gabonu jedva je izlazila na kraj sa velikim troškovima, a mi nismo imali dovoljno sredstava, da sami finansiramo njen školovanje. Ovaj problem, nebi bio strašan, da sam mogla da je pošaljem u neku drugu adventističku srednju školu, međutim, ova je bila jedina u našoj državi.

U školi je Huana otpočinjala svoj dan uz molitve i bogosluženje. Proučavanje Biblije predstavljalo je deo svakodnevnog školskog programa. Njeni školski drugari i profesori su je voleli, hrabreći je da im se pridružuje na školskim misionskim aktivnostima. Međutim, sve ovo će se promeniti.

Toliko mnogo briga

“Šta će se dogoditi sa Huaninom verom, kada bude krenula u državnu školu?” Pitala sam se. “Da li će moći da ostane bliska sa Isusom?” Čula sam bila neke stvari o lokalnoj državnoj školi, od prijatelja čija su deca takođe bila prešla u tu školu. “Mnogi drugovi mog sina koristili su alkohol i drogu,” rekao je jedan čovek. “Sve društvene aktivnosti dešavaju se u petak uveče i u subotu,” dodala je jedna žena. “Čula sam da profesori dolaze na nastavu, kada to žele, ne poštujući početak časova, ostavljaju decu samu u učionici.”

Sve ove informacije su me zabrinule, uz to, predpostavljala sam da će većina Huaninih ispita biti po programu

održano u subotu.

Nažuljana kolena

Nije mnogo vremena prošlo od kada je Huana krenula u novu školu, da sam počela da primećujem promene u njenom duhovnom životu. Više nije provodila svoje vreme

Brze činjenice

- Gabon je nezavisna država koja se nalazi na zapadnoj obali centralnog dela Afrike. Graniči se sa severozapadom sa Ekvatorijalnom Gvinejom, sa severa sa Kemerunom, sa istoka i juga sa republikom Kongoom, a sa zapada Atlantskim okeanom.
- Kao nekadašnja francuska kolonija, Gabon je zadržao jake veze sa francuskim jezikom i kulturom.
- Gabon je nešto manji od države Kolorado u SAD-u.

proučavajući Bibliju, delovala je manje zainteresovana za crkvene misionske aktivnosti. "Zabrinuta sam za tebe mila, da li je sve u redu?" Pitala sam je jednog dana.

Huana je gledala u daljinu. Njeno lice je odavalо bol. "Ne mama, nije u redu! Osećam se kao da sve pokušava da me odvoji od Isusa. Ja ne želim da se to dogodi, međutim, osećam se daleko od Njega."

Ohrabrilа sam je rečima da je Isus voli, i da ne postoji ništa na ovom svetu što je može odvojiti od Njegove ljubavi. "Uvek ћu biti tu za tebe Huana," dodala sam. "Učiniću sve da ti pomognem, uključujući i to da dobijem žuljeve na kolenima, moleći se za tebe."

Jača nego ikada

Molila sam se za Huanu i tražila od nekoliko bliskih prijatelja, da mi se u molitvama pridruže. Nakon nekoliko meseci, došla je do mene, sa razvučenim osmehom na licu rekavši, "Osećam se mnogo bolje sad. Pokušavam na različite načine da svedočim prijateljima o velikoj Božjoj ljubavi."

Huana je širila svoju veru među svojim prijateljima u školi? Bila sam iznenađena

i u isto vreme oduševljena. "Šta to činiš u školi, pitala sam je."

"Pozivam svoje prijatelje da mi se pridruže u molitvama, da što bolje uradimo predstojeće testove. Kada se suočavamo sa nekom teškom situacijom, predlažem im da se pomolimo, da Bog sve to na dobro izvede. Čak i u toku svakodnevnih razgovora, pojavljuju se mnoge prilike da svedočim o Hristu."

Srećno iznenađenje

Ne mogu da vam opišem, koliko sam srećna ovim saznanjem o Huaninim aktivnostima u školi. Bila sam veoma srećna kada sam saznala da će od darova trinaeste subote biti izgrađena nova srednja škola u Gabonu, što će ojačati veru naše dece. Huana će ponovo moći da pohađa adventističku školu, sa stotinama druge dece koja žele da steknu dobro, hrišćansko obrazovanje.

Delovanje hrišćanske adventističke crkve u Gabonu kasno je otpočelo, i kao rezultat toga, mnogi ljudi ne znaju ništa o delovanju adventističke crkve. Nova srednja škola će delovati kao evanđeoski centar za obuku mlađih ljudi, da bi uzdigli Isusa, i da poveli svoje bližnje, da Ga prihvate kao Gospoda i Spasitelja.

Oni su budućnost naše crkve, i putem nihovog obrazovanja, bićemo u mogućnosti da izgradimo jaku crkvu, i da ojačamo njeno delovanje među ljudima u Gabonu, pripremajući ih za Njegov skri ponovni dolazak.

Ja se nadam da će Huana nastaviti da širi svoju veru. To je moja molitva za svu našu decu.

Molimo vas da velikodušno priložite svoja darovanja trinaeste subote da nam pomognete da izgradimo našu novu školu.

Leovo Nasleđe, 1. deo

Moj mlađi brat Leo imao je samo 12 godina kada se udavio. Mnogo sam ga voleo. Osećao sam se izgubljeno bez njega. Počeo sam da pijem i koristim drogu da bih uklonio bol koju sam osećao.

Nisam bio hrišćanin kada je Leo preminuo. On je zajedno sa mojim starijim bratom Reneom proučavao Svetu pismo sa jednim čovekom iz adventističke crkve. Oba brata su planirala da se uskoro krste.

Leova sahrana je bila nešto što me je potpuno dotuklo, međutim, u svemu tome, bilo je nečega svetlog. Cela adventistička crkva je došla na sahranu. Doneli su sa sobom veliki šator, stolice, hranu, i pevali su pesme da uteše moju porodicu. Bili smo veoma dirnuti ovim njihovim delom.

GABON | 15. april

Bienvenu

Moja teška nesreća

Nedugo posle Leove sahrane, Rene se krstio. Nikada mi nije ništa prebacivao zbog ponašanja, samo je tiho živeo svoju veru. A ja sam, tonuo sve dublje u drogu, alkohol i očaj.

Jedne večeri, otišao sam sa svojim prijateljem Rašidijem u klub. Napili smo se i doživeli saobraćajnu nesreću na prilikom povratka kući. Ne sećam se mnogo detaљa oko nesreće, ali sećam se da sam samo gledao u smrskana kola i razmišljao kako li smo uopšte preživeli.

Nekoliko sedmica kasnije, Rašidi i ja smo razgovarali o sudaru. "Moj deda kaže da smo preživeli zahvaljujući tebi," rekao je.

"Zahvaljujući meni?" Ponovio sam reči, potpuno iznenađen onim što čujem.

"Moj deda veruje u duhove koji imaju veliku moć, i on smatra da jedan od njih nije želeo da pogineš te večeri, tako da je sačuvao i mene."

Nakon kraćeg vremena koje sam proveo u razgovoru sa

Rašidijem, otišao sam svojoj kući, uzeo Leovu Bibliju, pao na svoja kolena, zahvaljujući se Bogu što je uneo svetlost u moj život očaja.

"Gospode, sačuvao si mi život. Želim da Ti predam svoje srce, kao što je Leo to učinio." Kroz jecaje sam izgovarao ove reči.

U toku narednih nekoliko meseci, provodio sam svakodnevno vreme sa Bogom, proučavajući Njegovu reč i spise Elen Vajt. Počeo sam da svetkujem subotu i odlučio da se krstim u hrišćanskoj adventističkoj crkvi.

Želim da se krstim

Otišao sam u crkvu u prvu subotu, i još na ulasku u salu rekao redaru, koji me je pozdravio, da želim da se krstim. Pogledao me je zainteresovan onime što je čuo, i zamolio da sačekam dok ode i potraži starešinu.

Nekoliko trenutaka kasnije, prišao mi je stariji gospodin, pružio ruku da me pozdravi, obraćajući mi se "Razumeo sam da želite da se krstite?"

"Da, gospodine, zaista to želim."

"Krštenje, odlična je stvar. Međutim smatram, trebalo bi najpre da upoznate verovanja hrišćanske adventističke crkve. Imamo u našoj crkvi seriju osnovnih biblijskih istina koja otpočinje sutra, da li biste došli?"

"Dolazio sam na predavanja svake večeri, i kada se ta serija završila, objavio sam svojoj porodici da će se krstiti prve dolazeće subote. Kako im nisam prethodno ništa govorio o svom duhovnom traganju, naravno, nisu mi poverovali.

"Ti da postaneš hrišćanin? To je nemoguće!" Smejali su mi se.

Misionske informacije

- Maks Pjer bio je predsednik adventističke misije u Gabonu, tokom 90' godina. Njegovi evandeoski naporci pomogli su da ova mlada crkva raste i napreduje.
- U Gabonu ima 3,041 vernika koji služe Bogu u 18 crkava i 10 manjih grupa.

U prvu subotu, na bogosluženju, pastor je rekao da svi oni koji žele da se krste, da ustanu, tako da crkva može da ih primi dobrodošlicom. Kada sam ustao, bio sam iznenađen i srećan što sam ugledao svoju porodicu.

"Rene je znao da govoriš istinu, znao je da ćeš kad tad postati hrišćanin, iako je sve delovalo nemoguće, jer nije prestajao da se moli za tebe." Rekla mi je majka kasnije

Povratak u školu

Dok sam konzumirao alkohol, donosio sam mnogo pogrešnih odluka, uključujući i tu, da napustim svoje školovanje. Želeo sam da se zaposlim, da pomognem finansijski svoju porodicu, međutim, niko nije želeo da zaposli nekog ko nije dovršio svoje školovanje.

Jedne subote u crkvi, za vreme bogosluženja, molio sam se Bogu - "Gospode, znam da sam napravio mnogo grešaka u životu. Ne tražim mnogo, samo posao koji bi mi pomogao da zaradim svoj svakodnevni hleb."

Te večeri, jedan vernik crkve mi je ponudio posao u njegovom restoranu. Naporno sam radio, i na kraju skupio dovoljno novca da mogu da se vratim u školu.

Kada sam završio svoje školovanje, našao sam još bolje plaćeni posao. Izgledalo je, da je konačno sve lepo došlo na svoje mesto. Moji roditelji su počeli da proučavaju Bibliju u želji da postanu adventisti, a ja sam u to vreme, zaradivao dosta novaca. A onda, odjednom, sve je krenulo nizbrdo. Moj otac je umro, a ja sam ubrzo otkrio, da ako sam želeo da održim svoj način života, bio sam primoran da činim stvari koje Bog zabranjuje.

(nastaviće se naredne sedmice)

Leovo nasleđe, 2. deo

Reč urednika: Prošle sedmice upoznali smo Binvevua koji je saznao da mora da bira između poslušnosti Bogu i svog dobro plaćenog posla. Ove sedmice, videćemo kako ga je Bog vodio da pomaže misiju hrišćanske adventističke crkve u Gabonu.

»Počinjem sve iz početka.“ To sam mislio, i rešio da napustim svoj najbolje plaćeni posao koji sam ikada imao. Nije mi bilo žao što sam izabrao da sledim Boga, umesto da zadržim svoj posao. Međutim, sada nisam imao načina da pomažem svoju majku, koja je zavisila od mene, od kada je moj otac preminuo.

“Gospode, treba mi posao. Pomozi mi da nađem posao koji će biti na slavu Tvoj imena,” molio sam se

GABON | 22. april

Bienvevu

Čudan san

Jedne večeri, nakon molitve, usnio sam čudan san. Stajao sam u crkvi i neki čovek mi je nešto govorio. Pitao sam ga, da li je vernik crkve. Odgovorio mi je da nije. Nastavio je da govori, ali ja sam toliko bio obuzet svojim problemima, da ga nisam ni

slušao. Kada je taj čovek prestao da govori, ustao je i spremao se da napusti crkvu. U tom trenutku, setio sam se biblijske priče o anđelu koji je posetio Jakova. Jakov je odbio da pusti anđela da ode, dok ga ne bla-goslovi. Šta ako je ovaj čovek anđeo? Pitao sam se. “Molim te, nemoj da

ideš,” povikao sam prema njemu.

“Šta želiš?” Pitao me je. Pogledao sam iznad njegovog ramena i video veliku kolicišnu novcu, skupocene kuće, kola, odela.

Brze činjenice

- Glavni grad Gabona je Librvil, što znači "slobodan grad" na francuskom jeziku. Grad su osnovali oslobođeni robovi 1949 godine.
- Klima u Gabonu je uvek topla i vlažna.
- Zvanični jezik u Gabonu je francuski. Govore se i drugi jezici, kao što su fang, njene, nzebi, bapunu / ešira i kota.

"Želim da budem bogat," odgovorio sam.

Čovek me je sa izrazom tuge u očima pogledao i rekao "Imam nešto što želim da ti dam, ali nisi spreman da to primiš."

"Šta to želiš da mi pružiš?" Pitao sam ga, međutim, nikada nisam dobio odgovor jer sam se tog trenutka probudio.

Istog momenta ustao sam iz kreveta i kleknuo na molitvu. "Gospode, ne želim da budem bogat, želim samo ono što si željan da mi pružiš. Zahvalan sam što si inspirisao naše adventističke komšije da dođu do moje porodice, a sada ja želim da budem Tvoje oruđe i svedočim drugim ljudima. Molim Te, pomozi mi."

Nove mogućnosti

Neko kraće vreme posle ovog događaja, počeo sam da stičem saznanja u oblasti multimedijalne tehnologije, kao što su videografija, fotografija, infografika.

Shvatio sam da ta znanja mogu da pomognu crkvi da promoviše evanđelje, a pri tome, se niko još nije bavio time.

"Gospode upotrebi moja znanja i veštine. Po svojoj milosti, pomozi mi da izgradujem Tvoju zajednicu."

Kupio sam fotoaparat i počeo da fotografisem crkvena dešavanja, a posebno venčanja. Novcem koji sam zaradio slikajući crkvena venčanja, kupio sam još nekoliko aparata i angažovao ljude da mi pomognu u ovom poslu.

Video klipovi nekih naših crkvenih programa i horskih nastupa bili su emitovani na lokalnoj televiziji. Zahvalan sam Bogu, što sam mogao da budem oruđe u Njegovim rukama, i što ljudi oko nas, počinju da prepoznaju delovanje Njegove crkve.

Moj cilj je da osnujemo svoj adventistički TV kanal.

Zahvalan sam Bogu što je delovao posredstvom jednog čoveka na moju porodicu. Sada želim ja da budem taj koji će delovati na druge. Želim da svi ljudi u Gabonu saznaju da ih Isus voli, da je umro za njih, i da će uskoro ponovo doći da ih povede u svoj dom.

Naša misija

Jedan moćan način na koji naši vernici mogu da dosegnu svoje bližnje u Isusovo ime, jeste posredstvom naših misionskih škola. Imamo samo jednu osnovnu i jednu srednju školu u državi. Dar trinaeste subote biće upotrebljen za izgradnju još jedne srednje škole, koja će još dodatno ojačati naše delovanje. Ta nova škola će nam omogućiti da dopremo do stotina novih učenika koji potiču iz nehrisćanskih porodica, pospešiće takođe rad naše omladine u službi i holističkom pristupu ljudima oko nas, i ojačaće prisustvo adventista u Gabonu.

Molimo vas da velikodušno prilaže svoja darovanja ovog tromesečja, da Božji Duh snažno radi na srcima ljudi u Gabonu.

Džojsino iznenađenje

Žist Kleona

Novi početak

Džojsi je klimnula glavom, i tog dana krenula putem koji će u potpunosti promeniti njen život. Počela je da proučava Bibliju sa našim kapelanom i dolazila je kod mene na savetovanja kako što bolje da odgaja bebu. Uz pomoć naših učestalih razgovora i prijateljstva, počela je da se oseća manje napeto. Međutim, znala sam da je još veoma tužna zbog raskola između nje i njene mame.

Nakon dosta molitava, odlučila sam da odem i posetim Džojsinu majku. Srdačno me je primila, ali je ostala pri tvrdnji da čini dobru stvar u vezi svoje kćerke. Razgovarale smo neko vreme, i onda pre nego što sam htela da odem, upitala sam je, da li mogu nešto da podelim sa njom. Klimnula je glavom.

“Moja majka je imala bebu pre nego što se udala,” rekla sam. “Bilo joj je teško, ali to nije bio kraj njenog života. Na kraju se udala i imala još dece. Vaša kćerka je napravila grešku, ali njoj je žao zbog toga. Ona se trudi i čini sve što zna, da njen život i život njenog deteta budu dobro. Ali, njoj ste i vi potrebitni.”

Posle nekog vremena, Džojsina majka i ja smo se sprijateljile. Ona je našla nekog ko je mogao da pomogne kćerki oko deteta, tako da je mlada devojka mogla da nastavi svoje školovanje uspešno.

Jednog dana Džojsi mi je rekla da ima neko iznenađenje za mene. “Predala sam svoje srce Isusu, i želim da se krstam!” Rekla je ushićeno.

Džojsi je podigla pogled, njen lepo lice bilo je umrljano suzama. Pozvala sam je u svoju kancelariju da je pitam zašto ima toliko mnogo izostanaka sa časova.

“Imam bebu,” odgovorila je šesnaestogodišnja devojka, nakon duže tištine. “Cele noći beba plače i ja nemam vremena da učim.”

Moje srce je bilo dirnuto njenom iskrenošću. “Da li imaš nekoga ko bi mogao da ti pomogne oko bebe?”

“Imam samo mamu, međutim, ona ne želi da mi pomaže.” Odgovorila je. “Ona kaže, da pošto sam odlučila da imam bebu, da mogu sama i da se brinem o njoj. Sve sama radim.”

Prišla sam do nje, i uzela njenu ruku, rekvavši “Ne, nisi sama Džojsi,” uveravala sam je. “Ja sam ovde, i učiniću sve što treba da ti pomognem. Znam da ne veruješ u Isusa, ali On voli tvoju bebu i tebe. On može da ti pomogne kada se suočiš sa problemima u svom životu, i da ih izvede na dobro. Da li želiš da Mu pružiš priliku da ti pomogne?”

Moje srce je pevalo. Bila sam toliko srećna za zbog nje i zahvalna Bogu, što mi je dao privilegiju da pomognem, da jedno bolno životno iskustvo bude, ispunjeno nadom i srećom ponovo.

Promenjen život

Naša adventistička srednja škola u Gabonu prava je misionska škola. Većina učenika potiče iz neadventističkih porodica a imamo i mnogo nehrišćanske dece koja imaju problem sa zavisnostima.

Jedan takav učenik koji je koristio alkohol i drogu, i kome smo imali priliku da pomažemo je Kornel. Bio je težak za saradnju, bez ikakvog poštovanja prema autoritetima, nemiran i dekoncentrisan na časovima. Često smo ga slali na razgovore kod direktora zbog disciplinskih prekršaja. Molila sam se da Bog promeni njegovo ponašanje, za strpljenje i ljubav prema njemu, a on je nastavljao da se ponaša bezobrazno na časovima i odbijao da uči.

Naš kapelan je tada počeo da proučava Bibliju sa njime, poveravajući mu dužnosti i odgovornosti u školi. Tokom vremena, učinio je da Kornel bude vođa učenika u svom razredu i pomoćnik profesorima. Kapelan i on su se zajedno svakog jutra molili, pre početka nastave.

USPOMENE IZ MISIJE

Tokom 90' godina jedan lokalni političar, gradski službenik u Librvilu, glavnom gradu Gabona, osnovao je nezavisnu hrišćansku crkvu, što je predstavljalo nesvakidašnji događaj, obzirom da većina političara nije bila hrišćanskog porekla.

Ova crkva je brzo napredovala. Počela je da proučava Bibliju i procenjuje njena načela. Kada su vernici spoznali istinu o sedmom danu subotu, pitali su se da li u državi postoji neka crkva koja to poštuje.

Kornel je počeo da se postepeno menja. Sada pažljivo sluša predavanja, okuplja svoje prijatelje da zajedno razgovaraju sa ljudima izvan škole o Isusu i svedoči svojim drugarima kako je prekrasno biti hrišćanin. On je jedan od najboljih evangeličatora u okolini!

Jednog dana, pitala sam svoje učenike da li veruju da osoba može da promeni svoje ponašanje. Jedna devojka je istog trena podigla ruku i rekla. "Da, moguće je! Kornel je to učinio!"

Naša misija u adventističkoj srednjoj školi je da pomognemo da deca upoznaju Isusa i da postanu Njegovi učenici. Uz Božju milost, mogli smo da pomognemo mnogim učenicima, međutim, sa samo jednom srednjom školom u celoj državi, naš uticaj je ograničen.

Darovana trinaeste subote ovog tro-mesečja biće upotrebljeni za izgradnju još jedne srednje škole u Gabonu, tako da možemo da dopremo do mnogobrojne dece u Hristovo ime. Molimo vas da velikodušno priložite svoja darovanja, i da se molite da Gospod obilato blagoslovi našu misiju i delo u Gabonu.

Ovi ljudi su ubrzo saznali za adventiste u Librvilu, i poslali nekoliko ljudi da se bolje upoznaju sa adventističkim učenjima. Ovaj splet događaja doveo je do toga da Maks Pjer, predsednik adventističke misije u Gabonu, iznese adventnu vest pred ovom grupom hrišćana.

Ubrzo je cela zajednica bila krštena, a njihova zgrada u kojoj su se okupljali, postala je hrišćanska adventistička crkva. (Odlomak iz dragocenih misionarskih memoara, Tom 2 od Devit Vilijamsa).

Škola koja leči

Žan i Andre

Beleška urednika:

Dvojica direktora, jedan bivši a drugi sadašnji, adventističke srednje škole u Gabonu, iznose svoja iskustva sa učenicima čiji su životi bili promenjeni kada su se sreli sa Isusom u svojim učionicama.

Ovo je Žan Sangva Samale, trenutni direktor naše adventističke srednje škole u Librvilu.

“Naša škola je nešto poput bolnice. Kada se ljudi razbole oni obično odlaže u bolnicu da se leče, tako, kada deca imaju neke loše navike, roditelji ih dovođe nama u školu, gde im pružamo kvalitetno obrazovanje i isceljenje delovanjem našeg Velikog Lekara.”

Ako se ne promeni propašće

Jedan naš učenik koji se zvao Mapikud bio je zavistan od alkohola i droge. imao je 18 godina, a bio tek u 7 razredu, jer je više puta ponavljaо školske godine. Jednog dana su njegovi roditelji došli u školu i tražili da razgovaraju sa mnom. “Pokušavali smo da

pomognemo našem sinu, ali više ne znamo šta sa njime da činimo. Ako se ne promeni, propašće. Naše komšije su nam rekле da vi u ovoj školi nudite dobro obrazovanje, i da imate veoma prijatne profesore. Državne škole su besplatne, međutim, mi smo spremni da platimo, samo da pomognete našem sinu.”

Upisali smo Mapikuda u školu i počeli da radimo sa njime. “Mapikude ti možeš promeniti tok svog života,” uveravali smo ga. “Ti moraš učiniti prvi korak ka toj promeni, ali, ako se odlučiš da kreneš tim putem, stajaćemo uz tebe na svakom koraku puta. Ti znaš šta se događa sa onima koji piju i koriste drogu. To ne mora tebi da se dogodi. Ti možeš izabrati svetliju budućnost.”

Kapeljan i ja smo počeli da proučavamo Bibliju i da se svakodnevno molimo za Mapikuda. Ovo je bilo nešto potpuno novo u njegovom životu, jer nije znao ništa o Hristu kada je došao u našu školu.

Savetovali smo Mapikuda kako da donosi prave, zdrave odluke i poverili smo mu određene odgovornosti, kao što je bilo da postane vođa odeljenske zajednice. Vremenom, počeo je da intelektualno, emocionalno i duhovno napreduje. Prestao je da pije alkohol i da uzima drogu, i predao svoj život u Isusove ruke. Njegovi roditelji bili su toliko srečni zbog ovih promena

Brze činjenice

- Gabon je stekao svoju nezavisnost 17. avgusta 1960. godine.
- Gabon ima bogate mogućnosti za drvnu industriju, za proizvodnju nafte, kao i bogata nalazišta mangana i gvožđa.
- Guste šume prekrivaju 3/4 Gabona. Gabon ima neke od najvećih rezervata prirode na svetu

u njegovom životu, da su upisali i svog mlađeg sina u našu školu.

Ljubav se događa ovde

Imali smo slično iskustvo sa 19-ogodišnjim Mukalom. Bio je u 9 razredu jer je ponavljaо nekoliko puta. Njegovi roditelji su nas pitali da mu pomognemo da prestane da puši i piјe.

Prigrlili smo ga ljubavlju i pomogli mu da upozna Isusa. Njegovi roditelji bili su toliko srećni zbog njegovog napretka, da su u našu školu upisali i njegovu mlađu sestru. Oboje sada dolaze redovno u crkvu jer vole Isusa.

Naš bivši direktor Andre Kabve želi takođe da iznese svoje iskustvo.

Devojka koju niko nije prepoznao

Zaista je velika radost imati priliku izneti priče o tome kako Isus deluje kroz naše škole. Jedna učenica koja je iskusila fantastičnu promenu u svom životu je Dorka.

Ne znam šta se dogodilo njenim roditeljima, ali, ona je živila kod svoje babe, kada je pošla u našu školu. Pušila je i pila i bila veoma nedisciplinovana na nastavu. Nije znala ništa o Bogu. Voleo bih kada biste mogli da vidite danas Dorku. Prihvatile je Isusa kao svog Spasitelja i

ubrzo bila krštena. Ona nosi svoju Bibliju svugde sa sobom i ima snimljene propovedi i knjige Elen Vajt, na svom telefonu. Danas, ona čak svedoči svojim školskim prijateljima i komšijama o Hristu.

Jedan učenik nam je rekao da ne prepoznaje više Dorku, jer se ona u potpunosti promenila. Skoro je nezamislivo, da je to ista ona osoba.

Dorka je samo jedna od nekoliko stotina učenika, čiji su životi bili nanovo stvoreni, kao rezultat upoznavanja Isusa u adventističkoj srednjoj školi u Gabonu.

Mala škola, velika misija

Naša srednja škola je jaki centar evangelizma u ovom gradu, obzirom da većina naših učenika potiče iz neadventističkih porodica, a neki čak, nisu ni hrišćani. Svaki novi radni dan škole otpočinjemo sa zajedničkim molitvama i kraćim duhovnim razmišljanjem. Podučavamo decu da razumeju Bibliju i da primene njena učenja u svojim životima. Pomažemo im da izgrade čvrstu, zdravu vezu sa Bogom, i da se uključuju u različite aktivnosti društvene zajednice oko nas. Posredstvom Božje milosti, mnogi među njima su predali svoje živote u Isusove ruke i bili kršteni. Neki su svedočili svojim roditeljima o onome šta su naučili u školi, i pomogli im da upoznaju Hrista.

Činimo sve što možemo u školi da isčelimo slomljene i da pomognemo ljudima u njihovim problemima. Mogli bismo učiniti još veća dela, kada bismo imali još jednu srednju školu u našoj državi. Darovanja trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljeni da se izgradi nova škola, tako da možemo da dopremo do mnogih ljudi u Hristovo ime. Draga braćo i sestre, da li ćete nam pomoći?

Glas u tami

GABON | 13. maj

Avram

Četrdeset godina sam se davio u alkoholu. Ne znam zašto sam počeo da pijem, očajavao sam razmišljajući da nikada neću moći da prestanem da pijem. mislio sam da nikada više neću biti OK.

Moja supruga je bila hrišćanka. Godinama se molila za mene pre nego što je umrla. Govorila mi je da me Isus voli i da želi da mi pruži nešto mnogo više u životu. Međutim, ja sam se čvrsto držao flaše, a odgurnuo Isusa od sebe.

Jedne večeri, kada je sve bilo tamno, kleknuo sam pokraj kreveta i zavapio ka Isusu. Jecao sam, dok su se tople suze slivale niz moje lice. "Ne zaslužujem Tvoju pomoć, ali Te molim da me osloboдиš od ove zavisnosti."

Dok sam se molio za oslobođenje, osetio sam glas koji je govorio mom srcu, "Ustani i kreni za Mnom." Bez ikakvog premišljenja, obuo sam cipele i krenuo ka vratima,

na ulicu. Hodao sam tako ulicom dok mi taj glas nije rekao da zstanem. "Pogledaj ispred sebe" "Podigao sam pogled i video natpis za hrišćansku adventističku crkvu. To je mesto gde treba da dođeš i da se moliš."

Primetio sam da se ljudi okupljaju ispred i da ulaze u tu zgradu. Tako da sam i ja ušao i seo u zadnji red dvorane. Pažljivo sam slušao dok je neki čovek iznosio poruku nade iz Božje Reči. Bio sam toliko ohrazen onime što sam čuo da sam odlučio da dođem i naredno jutro na bogosluženje, kao i sledećeg petka uveče.

A onda mi se glas ponovo obratio rekavši, "Nemoj samo da stojiš u crkvi i ništa da ne radiš. Radi za Isusa." Šta da radim? pitao sam se. Star sam, nemam više snage kao nekada. Čekao sam dalje instrukcije, međutim, sada glas je bio nem

Domaćin crkve

Nekoliko dana kasnije, jedna ideja mi je pala na pamet. Spakovao sam nešto stvari iz kuće i krenuo u crkvu. Palo mi je na pamet da počнем da čistim i perem crkvu. Oprao sam prozore, obrisao pod, obrisao klupe. Onda sam stavio pesmariće i Biblije na svaku klupu. Kada su ljudi došli na naredno bogosluženje, toplo sam ih pozdravio. Svi su bili iznenađeni kako je crkva sijala. Pitali su me, kada sam počeo da radim kao domar crkve. "Od kad mi je Bog rekao da to činim," odgovorio sam. Nedelju dana kasnije, radio sam neki manji poslić u gradu, da zaradim nešto dodatnog novca. Glas mi se ponovo obratio. "Zašto radiš ovde? Zar nisi primetio da je moj dom zarastao u visokoj travi i žbunju?" Otisao sam kući da uzmem svoju mačetu i baštenske makaze, i posekao travu i lepo oblikovao žbunje oko crkve. Moje odgovornosti su postajale veće.

Rad iz ljubavi

Ja sam penzionisano vojno lice, tako da imam malu penziju, dovoljno za život, tako da mogu da za crkvu radim besplatno. To je rad iz ljubavi, koji mi pričinjava zadovoljstvo, i čini me srećnim, što mogu da služim svojoj crkvi na ovaj način.

Voleo bih da sam vodio više računa o sebi u proteklih četrdeset godina. Mnogo sam pio. Više ne vidim i ne čujem dobro i lako se umaram. Međutim, zahvalan sam Bogu za svaki novi dan i za blagoslove koje mi pruža. Doveo me je do svoje prekrasne svetlosti, i jednoga dana uskoro učiniće me nepropadljivim i besmrtnim. Do tada, služiću mu snagom koju mi daje.

Nešto prekrasno

Prihvatio sam Isusa kao svog Spasitelja pre godinu dana, i sada činim ono što

Misionske informacije

- Ovo je prvi put da je Gabon primalac sredstava prikupljenih darovanjima trinaeste subote.
- Gabon je deo Zapadno Centralne Afričke Divizije (ZCAD) koja obuhvata još Benin, Burkina Faso, Kapo Verde, Kamerun, CAR, Čad, Kongo, Obalu Slonovače, Ekvatorijalnu Gvineju, Gambiju, Ganu, Gvineju, Gvineju Bisau, Liberiju, Mali, Mauritaniju, Niger, Nigeriju, Senegal, Sijera Leone i Togo.

mogu da svedočim drugima o ljubavi koja me je spasila. Posebno posvećujem pažnju onima koji su zavisni od alkohola i koji pate u očaju i obeshrabrenju. Ja im tada kažem da Bog ima plan da unese svetlost u njihovu tamu, i da će ako slušaju Njegovu Reč, učiniti prekrasne stvari u njihovim životima. Nisam još imao taj blagoslov da dovedem nekoga do Isusa, ali ču se truditi dok ne umrem.

Ako ste ikada mislili da je isuviše kasno da napravite zaokret u svom životu, i da učinite nešto za Isusa, molim vas, nemojte odustati od te ideje. Imao sam 83 godine kada sam prvi put prao i čistio crkvu. On može učiniti nešto prekrasno u tvom životu. Isusu nije isuviše kasno, teško ili suviše beznadežno, da te povede u svoj domu.

Ovog tromesečja, darovanja trinaeste subote biće upotrebljena da se izgradi nova adventistička srednja škola u Gabonu. Mnogi mladi ljudi u mojoj zemlji su zavisni od alkohola i droge. Molimo vas da velikodušno prilažete svoja darovanja, da mnogi ljudi mogu da spoznaju slobodu i radost u Isusu.

Više od igre, 1. deo

Pao sam na svoja kolena, tužan i postiđen. Vaspitavan sam da poštujem Božji sedmi dan subotu. Međutim, kada sam bio dovoljno odrastao da se zaposlim, svaki poslodavac kojeg sam imao tražio je da radim subotom. "Gospode, želim da se posvetim Tebi subotom, Molim te, pomozi mi da pronađem posao sa kojim ču moći da Ti služim."

Izlazi napolje sad!"

Nekoliko sedmica kasnije, moj stanodavac mi je rekao da spakujem svoje stvari i napustim njegov stan. Molio sam ga, da mi produži još nekoliko dana rok za plaćanje stanarine, međutim, čovek je insistirao da izađem iz stana te iste večeri. Uzeo sam ono što sam mogao da ponesem u rukama, i bespomoćno gledao kako on baca ostatak mojih stvari kroz prozor u dvorište.

NIGERIJA | 20. maj

Ndubuisi

Spavao sam na ulici te noći, ili sam barem pokušavao da zaspim, razmišljajući šta da činim dalje. "Sada mi je potreban posao i smeštaj," zavapio sam ka Gospodu, dodajući na svoju rastuću listu zahteva. Jedina svetlam tačka bila je ta što je naredni dan bio subota, i što ču moći da vidim svoje prijatelje.

Kada sam stigao u crkvu narednog jutra, rekao sam jednom prijatelju šta mi se dogodilo. "Dođi, budi kod mene," ponudio je. "Imam još jednog prijatelja privremeno kod mene, ali ima dovoljno mesta za svu trojicu."

Nikada ranije nisam čuo za Babkok univerzitet, ali moj prijatelj, domaćin, studirao je tamo. Kada je saznao da sam pretvodno radio kao vozač kamiona, rekao je da će razgovarati sa svojim roditeljima o meni. "Možda mogu da ti pomognu da tamo nađeš posao," rekao je sa glasom punim nade.

Jedan odgovor na molitvu

Nedugo zatim, dobio sam poziv od Babkok univerziteta, da radim kao deo oso-

blja na održavanju. Bio sam toliko zahvalan Bogu, ne samo što mi je obezbedio lepo mesto za život, nego mi je dao i priliku da Mu služim radeći ono što najviše volim. Dao mi je toliko puno, želeo sam da Mu uzvratim nečime.

Kada sam se preselio na kampus Babkok univerziteta, saznao sam, da mnogi studenti nisu poticali iz hrišćanskih domova. Želeo sam da doprem do njih na neki način. Molio sam se da mi Bog pokaže šta treba da činim.

Jednog dana, dok sam ležao ispod svog kamiona popravljujući ga, primetio sam dve velike patike pokraj glave.

“Gospodine Silvanus, da li me se sećate?” Čuo sam duboki glas. Izvukao sam se ispod kamiona, i video visokog, krunog momka. Uvek sam se loše osećao kada nisam mogao nekoga da se setim. Pokušao sam malo da se prisetim. “Žao mi

je! rekao sam na kraju. Stvarno ne mogu da se setim.”

“Pre tri godine sam stopirao na putu, idući prema kampusu univerziteta. Vi ste prošli pored mene, i stali da me povezete.”

“Oдједном sam se prisetio visokog suvonjavog momka koji je sramežljivo stopirao, pokraj puta. Sada je taj momak slika nekog ko je pun samopouzdanja.

Potrebna nam je vaša usluga

“Došao sam da vas zamolim za uslugu. Na kampusu imamo fudbalski tim, koji se takmiči u ligi. Međutim, to je više od puke igre. To je naša misija. Naš tim je projekt omladinskog odeljenja naše crkve, sa ciljem da se dopre do nehrišćanskih studenata na kampusu i u našoj lokalnoj sredini. Potreban nam je trener. Da li biste nam pomogli?” 🌎

(nastaviće se naredne sedmice)

MISIONSKA PORUKA

Zdravo,

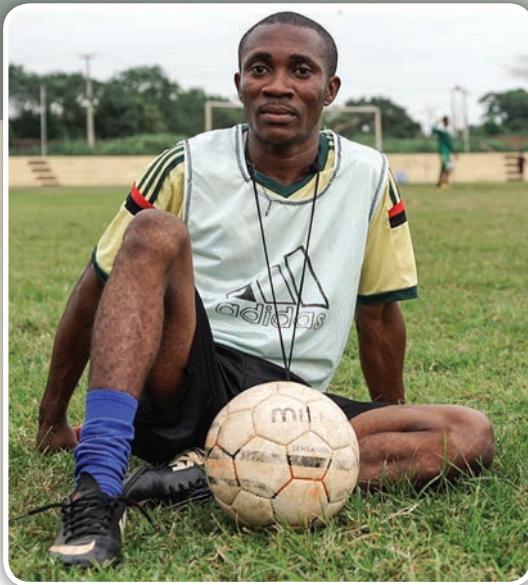
Zovem se Ojevole Ojerinde. Ja sam pastor za mlade u crkvi na Babkok univerzitetu. Darovi trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljeni za izgradnju višenamenskog centra, u kome će stotine mladih ljudi na kampusu, među kojima su mnogi koji nisu hrišćani, imati priliku da dođu u centar i prisustvuju omladinskim misionskim programima.

Ovaj novi centar imaće značajnu ulogu, da pomaže našim mladima da šire adventnu poruku ljubavi, među mnogobrojnim neadventističkim studentima na kampusu i lokalnoj sredini.

Hvala vam za podržavate mionsko delo hrišćanske adventističke crkve.

Više od igre, 2. deo

Poruka izdavača:

U prošlonedeljnoj priči, Ndubuisi se molio Bogu, da mu pokaže kako može dosegnuti do nehrisćanskih studenata na Babkok univerzitetu i do ljudi u okolnoj zajednici. Ove sedmice nam iznosi iskustvo kako je fudbalski klub postao misionsko polje.

Kada su me pitali da treniram studentski fudbalski klub, izgledalo je kao poziv sa neba. Ja volim fudbal i volim da svedočim. Međutim, bio sam malo zabrinut, kako će uspeti da vodim ovu grupu mladih ljudi. Čuo sam da među njima ima i nekoliko grubljih momaka iz grada, i bio sam zabrinut, da me neće slušati.

Mi se ne igramo loptanja

Nakon što sam se malo više molio, odlučio sam da probam. Svaki trening sam otpočinjao sa molitvom i kraćom duhovnom porukom. Kako pola ekipe nisu bili adventisti, objasnio sam im zašto ne bismo igrali

NIGERIJA | 27. maj

Ndubuisi

Fudbalski teren je moje misionsko polje.

utakmice petkom uveče i subotom u toku dana. Kada su druge ekipe hteli da nam zakažu utakmicu u subotu, odgovorio bih im da je subota Gospodnji dan, i da tada ne igramo. Mnogi ljudi koji nikada ranije nisu čuli za Babkok univerzitet, sada su mogli da čuju za subotu, preko našeg tima. Fudbalsko polje nama predstavlja misionsko polje, u kome pokazujemo ljudima Božju ljubav.

Na moje veliko zadovoljstvo, uvideo sam da je većina momaka bila spremna na saradnju, i spremno prihvatali ono što sam im govorio o Isusu. Oštре ivice počele su da se zaobljuju. Momci su međusobno jačali zajedništvo i bili spremni da pomognu jedni drugima. Prestali su da koriste teške reči u svom izražavanju, a oni koji su imali više novca, kupovali su dresove za one koji to sebi nisu mogli da priušte.

Uverio sam se da je Bog poslao jednog momka da igra u našoj ekipi. Njegovo ime je Džemiju. Primetio sam dve stvari kod ovog momka: nikada nije preskočio nijedan trening, i nikada skoro ni sa kime nije razgovarao. Naporno je trenirao, međutim, imao je još dosta da uči.

Jednoga dana pozvao sam Džemiju na stranu i upitao ga kako je. "Dobro sam," odgovorio je tiho. Pitao sam ga nežno u

Brze činjenice

- Omladinski višenamenski centar sadržće crkvu, auditorijum i prostorije u kojima će mladi moći da steknu saznanja i praktične sposobnosti i veštine.
- Ovaj centar će omogućiti omladinskim vođama da planiraju veće programe i da kvalitetnije podučavaju mlade, da šire adventnu poruku među neadventističkim studentima koji čine 92% od celokupnog studentskog tela.
- Ovaj novi centar biće dovoljno veliki da primi adventističku omladinu na Babkok univerzitetu i njihove prijatelje.

vezi njegove porodice, i njegova priča počela je da se odmotava.

Borba za preživljavanje

Moj otac je nedavno umro, a kada se to dogodilo, moja majka je povela braću i sestre sa sobom i otišla.

Sa nevericom sam slušao. "Ostavila te je potpuno samog da se o sebi staras?" Samo je klimnuo glavom, dok su mu oči bile ispunjene suzama. Džemiju je morao da napusti državnu školu, i da potraži smeštaj kod nekog prijatelja. Svaki dan je bila borba za preživljavanje.

Jedina stvar u kojoj je Džemiju uživao bio je fudbal. To je bilo sasvim dovoljno za mene. Uzeo sam ga pod svoje staranje, pomažući mu da trenira što efikasnije, i vodio računa o njegovoj ishrani i odeći.

Kada je dobio posao u perionici veša, pomogao sam mu da otvori račun u banci, tako da je mogao da uštedi nešto novca da se vrati u školu.

Rekao sam Džemiju da ga Isus voli i da ga i ja takođe volim. Kada sam ga pitao,

da li bi želeo da sazna nešto više o Isusu, putem naših adventističkih omladinskih misionskih programa (AOMP), sa radošću je prihvatio moj poziv.

Džemiju razmišlja da postane Isusov sledbenik. Zaista sam srećan što je Isus upotrebio moje dve strasti, da pokaže ovom detetu svoju ljubav.

Napredovati sve više

Poštovanje koje sam dobio od svog fudbalskog tima, uticalo je na rast želje da svedočim o Hristu. Odlučio sam da se pridružim AOMP da bih mogao da učestvujem u njihovim misionskim aktivnostima u gradu. Ovo iskustvo bilo je toliko osvežavajuće. Ovi mladi ljudi su sada željni da nam se pridruže na subotnjim bogosluženjima ili našim AOMP aktivnostima. Oduševljeni smo. Međutim, imamo i veliki problem.

Na kampusu nemamo dovoljno veliku zgradu, u koju bismo mogli da okupljamo sve mlade koji su zainteresovani. Podeljeni smo u manje grupe i okupljamo se po učionicama. Međutim, broj mladih iz dana u dan raste, tako da više ne možemo kvalitetno funkcionišati.

Darovana trinaeste subote ovog tremesečja biće upotrebljena za izgradnju omladinskog centra, tako da možemo u potpunosti da se posvetimo dosezanju do mladih ljudi neadventista na kampusu, kao i lokalnoj sredini. Molimo vas da velikodušno priložite svoja darovanja i podržite ovaj projekat, uz molitve da nas Bog umudri, da na najbolji način širimo radosnu vest Hristove ljubavi i Njegovog skorašnjeg ponovnog dolaska. Hvala Vam! ☺

Moj san

Džemima

“Biblijna nam kaže da je Isus svetkovao subotu. Kao hrišćani, mi bi trebalo da sledimo Njegov primer, u svemu. Jel tako?”

Pogledao me je i rekao da mora da razmisli malo o tome.

Nekoliko dana kasnije, Konfidens i ja smo sedeli na času Život i učenja Isusa Hrista. Kada je profesor spomenuo subotu, Konfidens je prokomentarisao i uključio se u diskusiju, koristeći iste reči koje sam mu nekoliko dana ranije izgovorila.

On govori o suboti, ali, da li zaista i veruje u to što govori, razmišljala sam.

Jednog dana, nekih dve sedmice pre letnjeg odmora, Konfidens mi je prišao i rekao da želi da bude kršten i da postane adventista.

“Nisam mu poverovala, nasmejala sam se, kada sam to čula.”

“Da, istina je! Zaista želim da se krstim. A razlog za ovu odluku koju sam doneo bio je na osnovu tvog svedočenja. Nisi se pokolebala, znala si u šta veruješ, i nisi se stidela da to pokažeš.”

Bila sam toliko srećna zbog Konfidensa i postiđena, shvatajući da je Bog mene upotrebio da takne njegovo srce.

Iako sam vaspitavana kao adventista, nikada nisam imala toliko ozbiljan odnos sa Hristom. Međutim, to je sve počelo da se menja kada sam se priključila adventističkoj omladinskoj misionskoj službi (AOMS),

V
olim kada svedočim o svojoj veri na Babkok univerzitetu, na kome studiram pravo. Mnogi studenti ne potiču iz hrišćanskih porodica, i ovde imam često priliku da razgovaram sa njima o Isusu. Takvu priliku sam imala pre nekoliko dana u razgovoru sa bliskim prijateljem, za koga sam se prethodno molila.

Bila sam se uputila prema kafeteriji, kada sam naletela na svog prijatelja. “Pogledaj se, ideš okolo po kampusu, deluješ sva srećna što si adventista.” Rekao mi je, blago me kucnuvši svojom olovkom.

“Ja, jesam zaista srećna što sam adventista,” odgovorila sam radoznalo, iščekujući njegovo naredno pitanje.

“Kaži mi zbog čega?”

“Eto, zbog subote, na primer.”

“A, zašto veruješ u subotu?” Nastavio je da me ispituje.

Dok sam razmišljala kako najbolje da odgovorim, primetila sam njegovo nestrupljenje.

“Hajde Džemima, ističe ti vreme. Šta kažeš?”

ovde na Babkok univerzitetu. Po prvi put u svom životu, provodila sam vreme u svakodnevnom proučavanju Biblije i molitvama.

Prošle godine, jedan član AOMS-a je govorio na omladinskoj sedmici molitve.

Ne sećam se tačno, šta je govorio, međutim, sećam se da me je duboko taklo. Spustila sam glavu i plakala

“Znam da se neko upravo sada bori sa sumnjama u svom životu,” i nastavio da govorи o onome kroz šta sam prolazila. “Isus želi da Mu predaš svoj život,” rekao je tada.

Ja sam tada predala svoj život u potpunosti u Isusove ruke i to je ono što je napravilo veliku promenu u mom životu.

AOMS, ne samo što mi je pomogao da predam svoj život Hristu, već mi je dao i priliku da kroz holistički pristup, služim ljudima na kampusu i u našoj okolini.

Zaista sam uzbudjena što će darovanja trinaeste subote biti upotrebljena u projektu na Babkok univerzitetu. Omladinsko

odeljenje nema stalno mesto okupljanja za časove subotne škole. Okupljamo se u grupama po malim učionicama, a kada to vreme dozvoljava, napolju pod drvećem, u parku na kampusu.

Mi svedočimo mladima iz grada i želimo da ih pozivamo na naše programe, međutim, nemamo dovoljno prostora, za sve zainteresovane.

Novi omladinski centar služiće kao crkva i mesto na kome mladi mogu da se obučavaju u Hrišćanskom rastu i službi. Tada ćemo imati dovoljno prostora za naše prijatelje iz grada, i moći ćemo da širimo radosnu vest, bolje, nego ikada ranije.

Sanjam o danu kada će deca iz grada dolaziti u našu novu crkvu i proslavljati Boga sa nama. To je ono čemu se nadam da će da vidim u našoj crkvi, u životima ljudi.

Želim da vas ohrabrim da velikodušno podržite ovaj projekat. Bila bih veoma srećna da vidim ovaj moj san kako se ispunjava.

* Ime je promenjeno

MISIONSKA PORUKA

Zdravo, Božji blagoslov želim svima! Ovo je profesor Ademola Tajo, direktor Babkok univerziteta. Prisustvo adventista u Nigeriji je malo, ali mi imamo fantastičnu priliku da izgrađujemo crkvу, dosezanjem do mnogobrojnih studenata koji nisu adventisti, na kampusu našeg univerziteta. Članovi našeg omladinskog odeljenja predstavljaju srž ovog misionskog delovanja, jer oni održavaju skoro sve duhovne programe na kampusu.

Hitno nam je potreban jedan višenamenski omladinski centar, u kome možemo da obučavamo naše mlade, da planiraju i učestvuju u bogosluženjima i da dovode druge do Hrista.

Molimo vas da se molite za našu misi-

ju na Babkok univerzitetu i velikodušno podržite projekte darovanja trinaeste subote. Hvala vam!

Jedino mesto na kome treba biti

Z bog čega sam i dalje uključen u aktivnosti AOES-a nakon svih ovih godina? Zato što ne postoji nijedno bolje mesto na kome bi trebalo biti.

Zovem se Čimela Ogu i ja sam vođa izviđača u crkvi na Babkok univerzitetu. Odrastao sam na ovom kampusu, na kome je moj otac radio u administraciji. Ja sam postao član AOES-a jer sam oduvek bio avantusrista.

Za vreme studija na Babkok univerzitetu, moji mentorи su me inspirisali da postanem vođa u službi bližnjima. Neki od mojih izviđača ne potiču iz hrišćanskih domova. Bog mi je pružio priliku da širim Njegovu ljubav na njih. Veoma je lepo biti svedok njihove promene, dok upoznavaju Njegovo praštanje, milost i blagodat.

Jedna dobra prijateljica mi se požalila, da je mnogo grešila, da nema snage da izade pred Boga. "Ne mogu se više ni moli-

NIGERIJA | 10. jun

imela

ti, jer mislim da me neće slušati. Prekinula sam vezu među nama." Rekla je.

Uveravao sam je da ne postoji ništa na ovom svetu što ona može učiniti i što će je odvojiti ili umanjiti Njegovu ljubav. "Budi otvorena prema Njemu, priznaj svoje pogreške i traži oproštaj, a zatim, veruj da kada Bog posmatra tebe, vidi bezgrešan Isusov život." Vremenom, počela je da ostavlja svoju krivicu i sramotu zbog učinjenih greha.

Mnogi mladi koje poznajem suočavaju se sa teškim ličnim izazovima. Primetio sam da je jedan momak bio veoma povučen i tih i često usamljen. Bio sam veoma prijateljski nastrojen prema njemu, i vremenom polako je počeo da se otvara i da mi se poverava. "Moji prijatelji u školi kažu da sam veoma ponosan, i da je teško biti u mom prisustvu," priznao mi je.

"Šta misliš, da li ima istine u tome?" Upitao sam ga.

"Ne," odgovorio je žalosnim glasom. "Ja sam samo mnogo stidljiv. Plašim se da će reći neku pogrešnu stvar, koja će povrediti nečija osećanja."

"Smatram, da sama činjenica, da ne želiš da povrediš nečija osećanja, dobra je stvar."

Misionske informacije

- Izviđački odred adventističke crkve na Babkok univerzitetu, prikupljao je takođe sredstva za novi omladinski centar.
- Centar će biti mesto za organizaciju različitih AOES (Adventistička Omladinska Evanđeoska Služba) programa.
- Nigerija ima visoku stopu nezaposlenost, posebno među mladima. Direktor univerziteta Ademola Tajo smatra da nije dovoljno samo pružiti obrazovanje mladim ljudima. "Mi želimo da ih podučavamo da nauče da rade svojim rukama, i da budu spremni da se izdržavaju, bez obzira na ekonomsku situaciju. Ovaj novi centar biće mesto na kome će naši mladi moći da ovlađaju veštinama, poput šivenja, krojenja, kuvanja, pravljenja različitih frizura. Svaki student imaće priliku da nauči najmanje jednu od navedenih aktivnosti."

"Ljudi smatraju da sam ponosan. Međutim, to je samo moja spoljašnja faza da."

"Možda oni ne mare previše za tebe, međutim, meni je stalo do tebe. Siguran sam da postoje neki drugi ljudi koji će te bolje upoznati i zavoleti, baš onakvog kakav si." Odgovorio sam mu.

Vremenom, ovaj momak počeo je da shvata da nisu svi oko njega oduševljeni njegovim temperamentom, ali taj temperament ga upravo čini onim ko je. Shvatio je da ne mora da se menja da bi bi cenjen i dopadljiv drugim ljudima. Velika radost bila je posmatrati ga, kako vremenom razvija malo po malo svoje samopouzdanje.

Članovi AOES-a su jedne subote, nakon bogosluženja, organizovali balon evange-

lizaciju. Ispisivali smo biblijske stihove sa obećanjima na balonima i delili ih drugim studentima. Neki su bili oduševljeni time, rekavši da je taj stih bio upravo ono što im je trebalo tog dana.

Babkok univerzitet je jedna velika porodica puna ljubavi. Mi se trudimo što bolje možemo, da proširimo svoju porodicu, šireći Božju ljubav na one koji nisu imali priliku da Ga upoznaju. Međutim, posao koji je pred nama, zaista je veliki.

Darovi trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljeni da se izgradi omladinski centar, koji će imati auditorijum, crkvu i prostorije u kojima će deca moći da stiču praktične veštine i zanate.

Moj san bio je da imamo omladinski klub, u kome bi izviđači mogli da budu obučavani kako da iznose svoje stavove u javnosti sa dosta znanja, jasno, i sa povereњem. Zaista sam srećan što ćemo to moći da sprovodimo u našem novom objektu.

Ponekad se zabrinjem, kada posmatram i razmišljam, o stvarima koja će našoj deci oduzimati vreme za 10 godina. Smatram da je zaista važno, podučavati ih kako da žive pobožnim životima, i pripremati ih da se suočavaju sa stvarima koje će u budućnosti doći.

"Ne mogu zaista da izrazim svoje zadovoljstvo, što će Babkok univerzitet primiti darovanja trinaeste subote ovog tromesečja. Tokom godina, imali smo privilegiju da upoznajemo i slušamo misione priče o ljudima širom sveta. Zaista je uzbudljivo, što će braća i sestre širom sveta sada imati priliku da čuju našu priču, i da saznaju, da činimo što bolje možemo, da ispunimo veliki Božanski nalog. Želim da vam kažem jedno veliko HVALA VAM!"

Moj mali brat

Goa

Od malih nogu bio sam sklon avanturizmu, zato sam se priključio Adventističkoj Omladinskoj Evandeoskoj Službi (AOES). Tokom vremena, samo sam menjao veličinu uniforme, dok nisam postao glavni vođa.

Ja sam pastor Goa Adeniran i zaposlen sam u odeljenju za razvoj studenata na Babkok univerzitetu. Pre nekoliko godina, shvatio sam da nam je bila potrebna pomoć na našim AOES programima na kampusu. Tokom godina sam toliko toga primio od kada sam postao član

AOES-a, da sam htio da nešto i sa svoje strane pružim. Postao sam izviđački instruktor i otpočeo proces putem koga je Bog delovao na živote mlađih ljudi.

Jedan izviđač po imenu Mustafa ostao mi je u posebnom sećanju. Imao je oko 15 godina i radio je u jednoj ciglani u našem glavnom gradu Lagosu. Imao sam jednog prijatelja koji je takođe tamo radio, tako da sam često mogao da vidim Mustafu. U više navrata sam pokušavao nemetljivo sa njime da razgovaram.

Jednoga dana, neko me je upitao ko je taj mladić sa kime često razgovaram. "To je Mustafa, moj mlađi brat," odgovorio sam sa

ponosom u glasu. Posmatrao sam Mustafu da bih video njegovu reakciju. Na njegovom licu mogao se videti odsjaj radosti.

Od tada, Mustafa je svima sa kojima je dolazio u kontakt govorio da sam mu ja stariji brat. To mu je izgleda mnogo značilo, a meni je bilo drago što zna da se brinem o njemu.

Mustafa je imao mnoštvo negativnih navika u svom životu, a ja sam pokušavao da mu pružim bezbednost. Naše prijateljstvo je postajalo sve dublje, i priznao mi je da je svestan da ima problem sa zavisnošću od duvana i alkohola. Uobičajeno je verovanje da kada si muškarac, treba da piješ i pušiš, da bi stekao reputaciju u društvu.

"Te navike su veoma štetne. Prirastao si mi srcu, nemogu samo da posmatram kako se uništavaš," rekao sam mu. Uveravao sam ga da mu u životu nisu potrebni veštački stimulansi, i uzeo sebe za primer. "I ja radim naporno, poput tebe, međutim, nikada nisam koristio te stvari. Ne postoji ništa što ja radim, a da i ti ne možeš, ako stvarno želiš."

Ponekad, uopšte nisam bio siguran, da li me Mustafa uopšte sluša. Jednog dana, došao je i rekao da je popio poslednje piće i popušio poslednju cigaretu. Zahvaljivao sam se Bogu, što je moj mlađi brat napravio prvi odlučni korak u svom životu.

Mustafa nije bio hrišćanin. Ja sam želeo da razgovaram o Isusu sa njime, ali čekao sam pravu priliku. Želeo sam da naše prijateljstvo izraste u istinsku brigu za njegovo zdravlje, porodicu i kvalitet života. Želeo sam da izgradim prijateljstvo sa njime na

osnovama ljubavi i zadovoljavanju njegovih potreba.

Kada je Mustafin otac preminuo, izgledalo je kao da je moj mlađi brat postao čovek preko noći. Uozbiljio se, vredno je radio i ostajao i duže na poslu, da bi pomogao svoju porodicu. Bio sam ponsan, gledajući ga kako sazревa i postaje odgovoran, ali nedostajao mi je momak sa nestasnim osmehom.

Nastavio sam da se molim za Mustafu, i trudio da budem dosledni pozitivni muški model u njegovom životu. U odsustvu oca, Mustafi je bio potreban neko ko će mu pomagati u administrativnim poslovima. Dao sam sve od sebe, da mu budem pravi oslonac u životu. Podučavao sam ga mnogobrojnim praktičnim veštinama, pripremajući ga za život koji je dolazio.

Nisam imao privilegiju da dovedem Mustafu u crkvu, međutim, imao sam zadovoljstvo da mu govorim o Isusu. Rekao sam

mu da je Isus živeo i umro za sve ljudе. Da je sve voleo, a to sve označavalo je i njega.

Mustafa je neko vreme u tišini stajao. Pogledao me je i nasmešio se, rekavši "Pastore, da li možeš da mi nabaviš Bibliju?"

Darovanja trinaeste subote ovog tro-mesečja biće upotrebljena za izgradnju višenamenskog centra za veliki broj AOES članova na kampusu, koji trenutno nemaju svoje mesto na kome mogu da se okupljuju, organizuju svoje programe ili dovode prijatelje.

AOES ima veoma značajnu ulogu u ispunjavanju misije širenja evanđelja na nehrišćanske studente i ljudе iz našeg okruženja, koji ne znaju da ih Isus voli. Ovaj novi omladinski centar pomoćiće nam da obučavamo mlade za misionsku službu. Molimo vas da velikodušno priložite svoja darovanja trinaeste subote. Hvala vam.

* *Ime je promenjeno*

MISIONSKA PORUKA

Božji blagoslov želim svima. Ja sam pastor Ilija Adevumi, i ja sam direktor evanđeoske omladinske zajednice, vitalnog dela naše adventističke omladinske službe. Naši mladi suočavaju se sa izazovima zadovoljavanja potreba ljudi u našoj i lokalnoj sredini. Angažuju se u ovoj službi, pokazujući saosećanje kao što je Isus to činio. Oni održavaju seminare zdravlja, besplatne provere zdravlja, učestvuju u distribuciji hrane i odeće, obezbeđuju mrežice za prevenciju malarije, čiste ulice, posećuju bolesne u bolnicu, šire evanđelje i jačaju crkvu.

Kada Isus zadovolji potrebe ljudi, mnogi među njima počnu da Ga slede. Ako najpre zadovoljimo potrebe svojih bližnjih, onda možemo da im ukažemo na Hrista. Mi želimo da naša lokalna zajednica oseti

pozitivno delovanje Babkok univerziteta i naše adventističke vere. Ja verujem da će novi omladinski centar pomoći da naša omladina čini još više u dosezanju do ljudi u Božje ime.

Program trinaeste Subote

➤ Uvodna pesma	„Bog vodi me“, Pesmarica hrišćanske adventističke crkve, broj 188
➤ Dobrodošlica	Vođa subotne škole
➤ Molitva	
➤ Program	‘Podsećanje na iskustva’
➤ Prilaganje darova	
➤ Završna pesma	„Ne brinem se za život svoj“, Pesmarica hrišćanske adventističke crkve, broj 191
➤ Završna molitva	

Napomena za vođu Subotne Škole: Pozivamo vas da izaberete omiljenu pesmu, da uputite molitvu Bogu, da iznesete uvodnu reč dobrodošlice i navedeni program. Prikupite misionski dar, uputite Bogu molitvu za blagoslove. Podsetite prisutne, da ako možda nisu pripremili i priložili svoje darove danas, da to mogu da učine onlajn preko našeg sigurnog, pouzdanog vebusa: www.adventistmission.org/give Hvala vam!

Učesnici: 1 Narator - Čitalac 1 i 2 odgovaraju na pitanja.

Rekviziti: Zastave ili slike zastava Gabona, Nigerije, veliku mapu Afrike ili sveta, na kojoj su označene ove države

[Napomena: učesnici ne moraju da znaju svoje tekstove napamet, ali moraju biti dovoljno upoznati sa materijalom.]

Narator: U toku ovog tromesečja naš misionski fokus bio je okrenut prema Zapadno Centralno Afričkoj Diviziji, a posebno na dve države, Gabon i Nigeriju. Danas ćemo čuti još jednu priču iz Nigerije koju će nam izneti Džošua, koji je nedavno saznao za Isusa.

Čitalac 1: “Gde si to saznao?” Upitao sam svog prijatelja Gifta, kada je završio zanimljivu priču o Josifu i njegovoj braći.

“To je zapisano u Bibliji. Ako budeš došao sa mnom na naše AOES programe,

i ti ćeš moći da čuješ još mnogo zanimljivih priča,” odgovorio mi je sa osmehom na licu.

Gift je živeo na kampusu Babkok univerziteta, koji se nalazio nedaleko od mog doma u gradu. Divio sam se njegovom poznавању Biblije, a želeo sam i ja takođe da je upoznam.

Čitalac 2: “Za nekoliko dana organizovaćemo letnji biblijski tečaj,” rekao je Gift. “Zašto ne dođeš?”

Igraо sam fudbal sa nekim momcima iz AOES-a, tokom njihovog programa fizič-

Adventistička srednja škola
u Librvilu u Gabonu

Džošua

Adventistička srednja škola
u Librvilu u Gabonu

kog vaspitanja nedeljom, i zaista mi je bilo divno. Svaku utakmicu su otpočinjali sa molitvom i nekom kraćom duhovnom porukom, i nisu bili grubi jedni prema drugima na terenu.

Molio sam se da vreme bude lepo za vreme LBT-a. Osećao sam da me Bog tamu poziva. Kada sam otišao na prvi sastanak, shvatio sam da je Gift bio u pravu. Ne samo da sam čuo mnoge zanimljive priče iz Biblije, već sam naučio i neke pesme o Bogu, pravio rukotvorine, i upoznao nove prijatelje. Svrh svega, saznao sam da me Isus voli.

Čitalac 1: Na kraju LBT-a, odlučio sam da postanem adventista. Krstio sam se, i želim sada da širim svoju veru, kao što je i Gift to činio u razgovorima sa mnom. Želim da ljudi saznaju za subotu, i da Isus uskoro dolazi.

Pozvao sam svog prijatelja Fejvora na LBT ove godine. Dolazio je na svaki sastanak. Uživao je u svim aktivnostima, biblijskim pričama, igrama. Nije mnogo znao o Isusu pre toga, ali sada je upoznao Gospoda koji se brine i koji ga voli.

Čitalac 2: Većina mojih prijatelja me kritikuju što sam postao adventista. To me ponekad zaista zaboli. Oni ne žele da

govorim o Isusu pred njima, tako da pokušavam da im svedočim putem svog karaktera i dela, trudeći se da im uvek budem na korist. Međutim, ne reaguju svi na ovakav način. Neki drugi momci kojima sam takođe svedočio, razmišljaju da dođu u crkvu, i to me čini zaista srećnim.

Čitalac 1: Dolazak na AOES dovelo je do pozitivnih promena u mom karakteru. Sada, želim da pomažem ljudima u lokalnoj sredini, posebno starijima. Volim kada im pomažem, kada im ponesem torbu, ili kada ih toplo pozdravim, i ukažem im poštovanje.

LBT je promenio moj život. Zaista sam postao srećan kada sam saznao da me Isus voli. Ranije sam nosio sam svoje terete, pokušavajući da istrajem. Međutim, sada, znam da je Isus na Sebe preuzeo sve moje terete, a meni pružio slobodu.

Čitalac 2: Darovanja trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljena za izgradnju višenamenskog centra na Babkok univerzitetu, za AOES članove, koji trenutno nemaju svoje prostorije u kojima mogu da se okupljaju, i organizuju svoje omladinske programe. Ovaj centar omogućiće omladini da se duhovno razvija i napreduje, da bi što efikasnije svedočili ljudima o Isusu - baš onako kao što su i meni učinili.

Narator: Hvala vam mnogo za velikodušne darove koji će pomoći mladim ljudima u Nigeriji i Gabonu. Imajte na umu da će vaša darovanja doprineti do razvitka večnih vrednosti u životima mnogih ljudi. Hvala vam!

[Prikupljanje darova]

Pastori Goa Adeniran i Ojevole Ojerinde pokazuju mesto na kome će se graditi višenamenski centar na kampusu Babkok univerziteta u Nigeriji

Gde idu moji misionski darovi?

Poruka izdavača: Ako su vas članovi vaše subotne škole ikada pitali gde idu njihova sedmična misionska darovanja, možda će im ovaj članak biti koristan.

Da li ste se ikada osetili kao da svoj novac stavljate u "crnu rupu" kada dajete svoje misione darove?

Vi znate koje države i projekti će dobiti deo darova trinaeste subote. Međutim, šta se dešava sa redovnim misionskim darovima koje prilaže svake sedmice? Za šta će biti upotrebljeni?

Možda ćete biti iznenađeni činjenicom da sedmični misionski darovi potpomažu više od 1,000 misionara širom sveta. U stvari, 70% sedmičnih misionskih darova pomažu misionare i rad svetske crkve. Izdvajanja iz Generalne Konferencije namenjena divizijama, Bliskom Istoku, Severno Afričkoj Uniji, i Izraelskom misionskom polju, pomažu uspostavljanje i održavanje misionskih aktivnosti na ovim teritorijama.

Ostatak novca pomažu različitim ustanovama i agencijama koje služe svetskoj crkvi. Na primer, pomažu misionsko medicinsko delo Loma Linda univerziteta, širenje Jevanđelja putem adventističkog svetskog radio programa i humanitarne aktivnosti ADRA-e.

U proteklim godinama, milioni ljudi iz oblasti sveta koja se suočavaju sa mnogim izazovima, spoznali su spasenje u Isusu i došli u hrišćansku adventističku crkvu. U ovim oblastima, osnivane su hiljade novih crkava. Međutim, nakon što su bili kršteni, da li su ovi novi vernici i kako bili negovani? Da li imaju pristup materijalima i programima koji mogu da pomognu u jačanju njihove nove vere, i pomognu im da rastu u svom učeništvu? Da li u tim novim crkvama ima dovoljno pastora?

Vaša misionska darovanja podržavaju rast i napredak dela širom sveta. Ako želite da dobijete dodatne informacije o adventističkoj misiji širom sveta, idite na AdventistMission.org.

Hvala vam još jednom na molitvama i finansijskoj podršci za projekte adventističke misije. Vi ste oni koji doprinosite i činite razliku u životima ljudi širom sveta.

Geri Krauz

Direktor kancelarije adventističke misije

Budući projekti Trinaeste subote

Sledećeg tromesečja upoznaćemo Južno Aziju Diviziju (JAD). Posebni projekti uključuju:

- Evandeoski centar za obučavanje u gradu Telengana u Indiji.
- Izgradnju ženskih spavaonica u adventističkoj internatskoj školi u Dimapur u Indiji.
- Izgradnju ženskih spavaonica u srednjoj adventističkoj školi Džems memorijal u Čenaju u Indiji. zgradnju učionica u adventističkoj srednjoj školi u Hatkanagle u Indiji.

Izvor informacija za čitaoce

Za više informacija o raznovrsnom kulturnom nasleđu Gabona i Nigerije u Zapadno Centralnoj Afričkoj Diviziji (ZCAD), obratite se svojoj lokalnoj biblioteci ili putničkoj agenciji ili ambasadi željene zemlje. Ukucajte naziv zemlje u vašem internet pretraživaču. Sledeći vebajtovi mogu biti od koristi:

Gabon: bbc.com/news/world-africa-13376333

factsking.com/countries/gabon/

Nigerija: bbc.com/news/world-africa-13949550

factsking.com/countries/nigeria/

Korisni crkveni vebajtovi:

Zapadno Centralna Afrička Divizija: wad.adventist.org

Babkok univerzitet: babcock.edu.ng

Adventistički Misionski DVD je besplatan prilog časopisu u kome se mogu videti priče iz zemalja o kojima smo govorili, kao i o Svetskoj Misiji Adventističke Crkve. Pitaj vođu subotne Škole da ti napravi jednu kopiju DVD-a, ili idi na <http://www.subotnaskola.org/mladi-i-odrasli/adventisticka-misija-video/>.

Misionski časopis i na društvenoj mreži fejsbuk.

Čitajte, komentarišite, delite, lajkujte naše priče na www.facebook.com/mission-quarterlies.

Sredstvo za ostvarivanje cilja

Pomoćiće da se fokusira pažnja na svetsku misiju, i poveća sedmično misionsko darovanje. Usredsredite svoju pažnju na svetsku misiju i povećajte sedmična misionska darovanja. Zatražite od vašeg Odbora Subotne Škole da vam postavi cilj misionskih darovanja. (Postavite malo viši cilj nego što je bilo za prošlo tromeseče, podelite sumu na 14 delova – (12 redovnih tromesečnih delova i 2 dela za Trinaestu Subotu). Pokažite nedeljni grafikon progrusa prema postavljenom tromesečnom cilju. Podsetite vernike takođe da aktivnosti svetske crkve zavise od sedmičnih misionskih darova Subotne škole. Dvanaeste subote, podnesite izveštaj o misionskom daru prikupljenom tokom tromesečja i podsetite članove Subote Škola da pripreme svoje darove Trinaeste Subote za narednu sedmicu. Ova informacija o prikupljenim sredstvima ohrabriće mnoge da nastave da prilaže svoja misionska darivanja.

Prevod: Dejan Majstorović

Lektura: Mirjana Đerić

Priprema: Odeljenje za Subotnu školu Jugoistočne evropske unije,
www.subotnaskola.org

Izdaje: TIP Preporod, Beograd

PORTUGAL ŠPANIJA

GRČKA

Zapadno centralna afrička divizija

ATLANTSKI OKEAN

UNIJE	CRKVE	GRUPE	ČLANOVI	POPULACIJA
Kamerun	909	503	91,295	23,739,000
Centralna Afrika	130	96	13,676	26,570,000
Istočna Nigerija	646	517	132,032	38,949,914
Istočna Sahara	155	294	18,306	78,429,000
Severna Gana	690	939	160,720	14,445,306
Severna Nigerija	218	301	38,344	90,119,408
Južna Gana	704	993	113,298	13,227,694
Zapadna Afrika	123	194	27,210	21,992,000
Zapadna Nigerija	267	453	46,291	52,769,678
Zapadna Sahara	52	76	13,697	39,404,000

UKUPNO: 3,894 4,366 654,869 399,646,000

PROJEKTI:

① Višenamenski centar za mlade,
Univerzitet Babkok Nigerija.

② Akademija Centralno-afričke unijeske misije, Gabon.